

ДЕНЬ УКРАЇНИ

ПОДІЯ

«На українському прикладі продемонстровано, що життя прекрасне...»

Наша співвітчизниця вперше представила свої картини у Всесвітній організації інтелектуальної власності

ФОТО: ГОРЯБОНДУКА

У приміщенні Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) відкрилася виставка робіт Ольги Сніданко, організована при підтримці постійного представництва України при ООН. День вернісажу співпав із проведенням засідань координаційного Комітету ВОІВ. Таким чином, учасники і делегати, які представляють 184 країни-члени ВОІВ, змогли відкрити для себе частинку української культури.

Генеральний директор ВОІВ Френсіс Гаррі у вітальному слові сказав, що вперше в стінах Всесвітньої організації інтелектуальної власності проводиться виставка української художниці. Він із задоволенням відзначив, що такі життєрадісні та емоційні полотна експонуються саме в штаб-квартирі ВОІВ. Коли до його секретаріату надійшла заявка про організацію виставки з копіями робіт, відповідь була відразу позитивна.

Про саму художницю зі Львова та про підготовку виставки розповів Постійний представник України при ООН, посол Микола Маймескул: «Ми знали Ольгу як молоді талановиту художницю. Вона вже проводила персональні виставки не тільки в Україні, але й у Польщі, Франції, і тут, у Швейцарії. 2004 року Ольга отримала срібну премію Jet d'argent на відомому Женевському конкурсі живописців на пленері Art'Air. Природно, що вона

шукала можливості показати частинку українського артистичного життя, а саме західної України і львівської художньої школи. Представництво України при ООН вирішило допомогти українській художниці заявити про себе. Тому нашу співпрацю можна охарактеризувати як «зустрічний рух». Я хотів би, щоб художня, артистична Україна, постійно була присутня в міжнародній Женеві».

В умовах економічної та фінансової кризи, яку переживає сучасний світ, українська виставка є дуже своєчасною. Як справедливо зазначив пан посол: «На українському прикладі продемонстровано, що життя прекрасне, так само, як прекрасний і наш світ, але про це треба думати всім, щоб його зберегти».

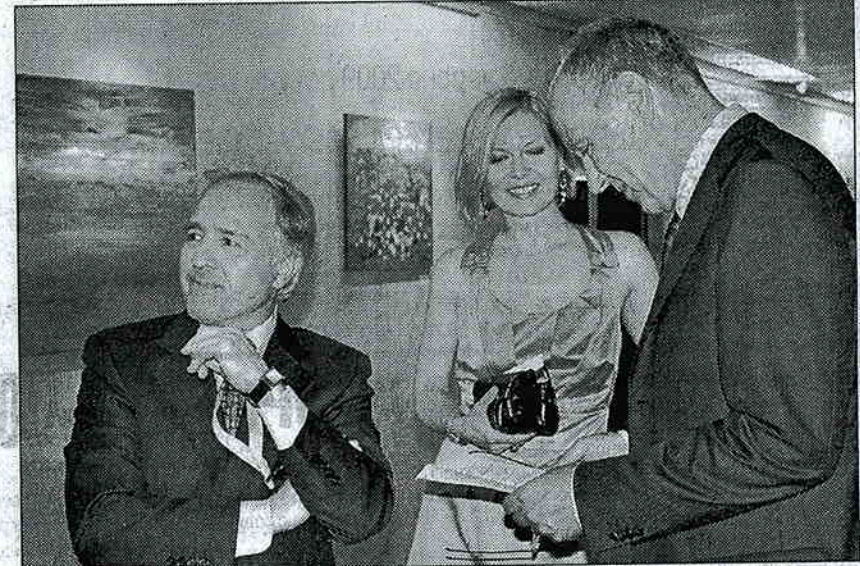
Кожен твір талановитого митця являє собою інтелектуальну власність високої якості. Організація виставок творів мистецтва у ВОІВ — це одне суттєве підтвердження того, що художники світу звертаються за підтримкою до організації, яка займається питаннями інтелектуальної власності та авторських прав.

Треба сказати, що творчість Ольги Сніданко досить неординарна. Її техніку можна характеризувати як грань між абстрактним і фігуративним мистецтвом. Ольга малює природу — пейзажі, квіткові поля, сірий дощовий день і залиті сонячним світлом галявини, засніжені гори та алеї осін-

ніх дерев. Вона не прагне до ідентичності з реальністю, вона намагається вловити стан душі в момент споглядання — злиття з природою, і ті почуття, які вона викликає. Картини художниці являють собою асоціативне відображення прожитого й побаченого, містично забарвленого уявними образами. Спочатку погляд вражає гра фарб і чіткість професійного мазку. Потім починаєш вдивлятися уважніше і в думках занурюєшся у власні асоціації. Творчість молоді української художниці ще раз доводить безмежність можливостей малярського мистецтва для передачі найрізноманітніших образів, точок зору, видінь, що виникають в уяві митця.

Народилася Ольга на Далекому Сході в сім'ї військового. В п'ятирічному віці переїхала з батьками у Львів. Закінчила Львівське училище ім. Івана Труша, потім Львівську національну Академію мистецтв. Творчий розвиток художниці продовжився вже у Швейцарії, де Ольга живе останні декілька років. Але зв'язок із Україною постійно присутній, не тільки в повсякденному житті, а особливо в картинах. «Як можна втратити зв'язок зі своєю Батьківщиною! — вигукує вона. — Я постійно спостерігаю за роботами моїх колег-художників, і чесно кажучи, я щиро захоплююся сучасним українським мистецтвом».

«Широкі горизонти» — назва виставки говорить сама за себе. Послання, яке

НА ВЕРНІСАЖІ

художниця хоче передати своєму глядачу: безкрайсть і крихкість навколишнього світу, життєва потреба у його збереженні. Ми повинні навчитися розширювати власні, особисті «горизонти», щоб краще розуміти як самих себе, так і своїх близьких, знайомих і незнайомих людей. Розширювати горизонти між інди-

видуумами та між народами, бачити ширше й далі, щоб уникнути саморуйнування та руйнування нашої планети. Пам'ятати про те, що красу та багатство природи ми повинні зберегти для майбутніх поколінь.

Емілія НАЗАРЕНКО,
спеціально для «Дня», Женева